

Venskab

“Uden venner, var der ingen, der gad leve. Om de så ejede alt på jorden.” Sådan lød det engang fra Aristoteles¹. Og det er vel egentlig også svært at argumentere imod. Men hvad er det, der gør venskaber så vigtige for os, og hvordan finder man de gode venskaber? Ifølge Den Danske Ordbog er et venskab defineret ved et ”nært, fortroligt og tillidsfuldt forhold mellem to eller flere personer”². Ifølge ordbogen kræver et venskab altså en del af begge parter, og det er ikke noget, man bare lige finder over natten. Men i en ungdomskultur hvor venner spiller en større og større rolle, og hvor det for mange handler om at have så stor en omgangskreds som muligt, må det være svært at have nære, fortrolige og tillidsfyldte relationer i alle sine venskaber. Så hvad er et venskab egentligt? Hvor mange venner er nok? Og er venskaber udelukkende gode for os, eller kan de også gøre os fortræd?

Venner kommer, og venner går, men de *rigtige* venner er kommet for at blive. Det er dem, der giver lige så meget, som de tager. Dem der griner med dig og græder med dig. Dem der føler lige så stor glæde ved *din* succes som ved sin egen. Venskabet er altså et sted, hvor man føler sig god nok som man er og et sted, hvor man ikke skal overgå hinanden, men er på lige fod. Et sted, hvor man er ligeværdige. Og følelsen, af at være god nok og kunne dele sin glæde eller sin sorg, er uden tvivl enormt vigtig for os alle.

Katrine Marie Guldager lægger i sin artikel, ”Du skal ikke skamme dig, hvis du ikke har venner”, vægt på, hvordan opfattelsen af venskab ændrer sig gennem livet. Hun fortæller, hvordan hun som ung var meget optaget af ikke at være én, ”man mistænkte for ikke at have nogen venner overhovedet.” Det var ikke fordi, hun ikke havde venner. Hendes forældre havde mange venner, og det havde hun også selv regnet med at have hele livet. Men farens død tvang hende til at være voksen før sine venner. Venner kommer og går, og her var det så de fleste der gik. Her viser det sig så, hvem der er de *rigtige* venner, og hvem der mest bare var der for at være venner med nogen.

Selvom Katrine Marie Guldager også fortæller, hvordan hun senere erstattede sin familie med venner, da hun blev mindre tæt med familien, indså hun også til sidst, at familien ikke kan erstattes af venner. Hun indså også, at hun, selvom hun hele livet har modarbejdet det, ikke er typen, der har mange venner. Faktisk har hun nu ”kun” én ven, hendes bedste ven og mand. Men det er også helt okay for

¹ <https://udforsksindet.dk/3-former-for-venskab-ifoelge-aristoteles/>

² <https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=venskab>

hende, for han er en *rigtig* ven. Én hun kan følges med, én hun kan dele både glæder og sorger med. Ifølge hende er det altså ikke nogen skam ikke at have venner, så længe man bare har én ven.

Jeg kan af gode grunde ikke vide, hvordan min egen opfattelse af venskab vil ændre sig fremadrettet, men jeg kan alligevel sige, at den allerede har ændret sig. Fra barndommen, hvor jeg husker det hele som meget uskyldigt, og hvor man var venner med alle på skift. Til først i teenageårene, hvor klassen blev delt i de populære og upopulære, ja og så alle os andre midt i mellem, og det var så her, kapløbet om at have flest muligt venner startede. Til i dag, hvor jeg har accepteret, at jeg ikke er typen, der har mange venner, og at det er okay. Jeg har ikke brug for mange venner, jeg kan faktisk slet ikke overskue at have mange venner. Det skyldes højst sandsynligt, at jeg er overvejende introvert, og at kun helt nære venner kan "lade mit batteri op". Kun i selskab med dem kan jeg være helt mig selv. Det er venner, jeg er overbevist om vil være der resten af livet, og det er for mig det vigtigste.

I medierne er der meget fokus på to yderpunkter. På den ene side er der den iscenesættelse af det perfekte liv, med bl.a. mange venner, en del unge tager del i på de sociale medier. På den anden side er der den ensomhed, flere og flere unge ser ud til at befinde sig i. Det er altså kontrasten mellem mange venner og ingen venner. Konsekvensen af iscenesættelsen på de sociale medier kunne se ud til at være et samfund, hvor flere og flere unge føler sig forkerte, hvis de kun har en håndfuld venner. Det kan måske næsten føles som ensomhed, selvom man er omgivet af mennesker. Ingen ved, hvilke konsekvenser det vil have i fremtiden, for vi er den første generation, der har oplevet de sociale mediers indflydelse på følelsen af venskab.

Serien "Venner", der handler om 6 unge voksne venner, som bor sammen, skildrer netop udviklingen af venskaber over en periode fra ung voksen til voksen. Når man ser deres venskab, ser man et venskab, de fleste nok ønsker. Det er selvfølgelig ikke et venskab uden problemer, men det er et venskab, der overkommer sine problemer sammen, og som selv efter 10 års venskab holder sammen. På trods af drama, tvivl om utroskab, kærlighed på kryds og tværs og meget mere er de stadig lige gode venner, hvis ikke bedre venner. Hver især voksede de som mennesker gennem de 10 år, men havde de ikke været i lige netop det venskab, havde det helt sikker ændret på den person, de hver især blev til. Når man lukker andre mennesker tæt nok ind, vil de altid have en eller anden indflydelse på, hvordan man udvikler sig, og derfor er venskabet så vigtigt for os. Men lige så vigtigt venskabet er for os, lige så vigtigt er det også, at det gør noget godt for os og altså gør livet bedre.

Når jeg tænker på serien, minder det mig om, hvor ligegyldigt det er for fremtiden, hvor mange venner jeg har i nuet. Det der er vigtigt, og det der vil betyde noget for mig i fremtiden er de få tætte venner,

for finder man de rigtige, vil de være der gennem alt. Det vil være *dem*, man tænker på om mange år, når man tænker tilbage på sin ungdom og ikke alle de sporadiske venner, der kom og gik. Det vil være minderne med *dem*, man husker og minderne med *dem*, der betyder noget. Det vil være dem og oplevelserne med dem, der vil have været med til at forme ens liv. Så vigtigt er venskabet med de rigtige mennesker.

Venner er dem, der samler dig op, når du har allermost brug for det og omvendt. Et venskab er det sted, hvor man oplever alt det bedste og alt det værste sammen. Nøgleordet er sammen, for det handler om at leve sig ind i hinandens liv, hinandens opture, hinandens nedture, hinandens drømme, hinandens følelser. Det handler om at lytte, forstå, dele, grine, græde.

Men det kan da heller ikke alt sammen være rosenrødt. Det, at indgå i venskaber gennem livet, vil unægtelig også føre svære følelser og situationer med sig, for det er svært ikke at løbe ind i ”venskaber”, som medfører svigt, dårlig energi, udnyttelse og brud. Det er også noget af det, der hjælper én til at sortere i sine venskaber. Man lærer sig selv bedre at kende, og derfor bliver det også nemmere at vælge og sortere i sine venner. Gennem livet ændrer de venskaber man har fra ungdommen sig helt sikkert, og den måde, man er venner på, vil følge med alderen og erfaringerne.

Katrine Marie Guldager kommer, i mine øjne, faktisk med en ret god definition på venskabet: *”For mig er venskab en måde at følges på, en måde at deltage i hinandens glæder og sorger på helt uden bagtanker.”* Så hvad er det, der gør venskaber så vigtige for os? De er med til at forme os og give os mere lyst til at leve. For mig er de med til at fylde energi og glæde på tanken, når den er ved at være tom, men også bare når den lige skal fyldes helt. De gør hverdagen nemmere og fridagene sjovere. Venskaber er altså noget af det mest dyrebare, vi har, for som Aristoteles også hentydede til, er der ikke meget ved at have alt, man har brug for, hvis ikke man har venner. For uden nogen at dele sine værdier med bliver de hurtigt værdiløse.

Et venskab er op til fortolkning og kan have lige præcis den betydning, man selv tillægger det. For mig er venskaber for eksempel noget eksklusivt og noget, jeg kun har med folk jeg føler, jeg kan være 100% mig selv sammen med. Men venskaber kan forstås på mange måder, og man kan have venner på mange forskellige måder. Man kan have mange eller få, tætte eller overfladiske, korte eller livslange. Og det er helt op til én selv at vælge til og fra. Men jeg tror, noget af det vigtigste ved et

venskab er følelsen af at ville hinanden det bedste. Som Aristoteles formulerede det: *”Min bedste ven er manden, der ønsker det godt for min skyld.”*³

³ <https://quotebold.com/da/bedste-ven-citater/>